

Hans Pihl: Jeg takker den højtærede minister for besvarelsen. Om „Gudrun“'s forlis vil jeg gerne sige følgende: der er ingen, der kender årsagen til dens forlis, og ingen vil nogen sinde få den at vide. Jeg er da heller ikke gået på tingets talerstol for at gå på skalpejagt, men for at forelægge fiskernes opfattelse af dansk vejrtjeneste og fremføre en alvorlig henstilling om forbedring.

Vi, der har vort arbejde på landjorden, følger naturligvis ikke den daglige vejrtjeneste og ser derfor ikke den forskel, der gang på gang konstateres af fiskerne, hvad angår dansk vejrtjeneste i forhold til udlandets; men jeg har da flere gange set, at tyske fiskerfartøjer i stort tal anløber Neksø havn af hensyn til en varslet storm, medens vore egne både bliver på havet, formentlig fordi de ingen advarsel har fået.

Af den højtærede ministers svar fremgår det, at man nu har søgt oplyst, hvad de udenlandske stationer har afgivet af meldinger i de aktuelle stormdage. Dette bestyrker mig i troen på, at der ikke er skygge af samarbejde mellem dansk vejrtjeneste og observationerne Østersøkysten rundt. Medens dansk erhvervsliv for længst har taget fjernskriveren i brug, kender man tilsyneladende på meteorologisk institut ikke dette meddelelsesmiddel; ellers måtte man jo forholdsvis let kunne orientere sig om, hvad andre lande sendte af meldinger for det havområde, der ligger længst væk fra de centrale danske observationer. Østersøen er ikke en indsø, men langt farligere, end de fleste tror. Vi har i dette efterår erfaret, hvordan flere både har nået bornholmsk havn med styrehuset knust. Vi kender tilfælde fra dette efterår, hvor søen har rejst sig så stærkt, at båden er slået omkuld og har ligget med masterne i vandet i flere minutter. Sådanne minutter er lange; spørgsmålet er her: vil bådene rejse sig, eller vil de blive dernede?

I så farligt et farvand må de, der har deres arbejdsplads dér, have den bedste orientering om vejrforholdene, og jeg er glad for, at der tilsyneladende er bestræbelser i gang for at forbedre disse.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup): Jeg vil gerne i anledning af det ærede med-

lems bemærkninger sige, at det synes i hvert fald at ligge fast, at der kom stormvarsel over dansk vejrtjeneste, før det kom fra svensk side, og at der ikke kom stormvarsel fra den vesttyske tjeneste. Hvordan man i Østtyskland og Polen har reageret, har vi altså endnu ikke kunnet få oplyst.

Jeg forstår meget vel, at det ærede medlem som repræsenterende den bornholmske befolkning giver udtryk for nogen bitterhed; men det vil være en opgave for forsvarsministeriet at undersøge, om der er muligheder i de retninger, jeg pegede på i første omgang, for at forbedre vejrtjenesten.

Jeg vil i øvrigt gerne sige til det ærede medlem, at jeg har jo understreget den betydning, det har, at man på meteorologisk institut lider under en alvorlig personalemangel. Jeg kunne endvidere henvise til udtalelser om meteorologisk institut og dets arbejde af andre fiskeriinstitutioner end den bornholmske, men jeg vil ikke; der er ingen anledning til i denne situation at gribe sagen an på den måde. Jeg forstår det ærede medlems følelser, og jeg skal henlede forsvarsministerens opmærksomhed på indholdet af denne drøftelse.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Mohr Dam** til statsministeren:

„Agter regeringen at træffe foranstaltninger til, at konventionen af 1901 mellem Danmark og Storbritannien om ordningen af fiskeriet omkring Færøerne ændres således, at det vagt- og rednings-skib, som Færøernes lagting agter at bygge, vil kunne udøve fiskeriinspektion ved Færøerne, og vil regeringen overveje at fritage fiskeriinspektionstjenesten ved Færøerne for uddannelsen af værnepligtigt mandskab?“

Mohr Dam: Lige så stor betydning Danmarks jord og industri har for den danske befolkning, har havet og fiskeriet for færingerne; det udgør nemlig intet mindre end grundlaget for deres eksistens. Man kan forstå færingernes kraftige reaktion over for alt og alle, der er medvirkende til indskrænkninger eller forringelser af deres udbytte af fiskeriet omkring Færøerne. Den konvention af 1901 mellem England og Danmark, der